

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 422/2020-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. novembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Roberta Šorla predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Urban Steinecker Gašperek Božanský, s. r. o., Havlíčkova 16, Bratislava, IČO 47 244 895, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice-okolie v konaní vedenom pod ČVS: ORP-87/1-OSV-KS-2004 a postupom Okresnej prokuratúry Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 1 PN 500/20/8806 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

Odôvodnenie:

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. septembra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice-okolie v konaní vedenom pod ČVS: ORP-87/1-OSV-KS-2004 a postupom Okresnej prokuratúry Košice-okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 1 PN 500/20/8806.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že trestné stíhanie vo veci bolo podľa § 160 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom v znení neskorších predpisov (ďalej len „predošlý Trestný poriadok“) začaté na podklade trestného oznámenia sťažovateľa uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice-okolie pod ČVS:ORP-87/1-OSV-KS-2004 z 2. novembra 2003 pre trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon účinný v čase skutku (ďalej len „predošlý Trestný zákon“), ktorého sa dopustil neznámy páchatel' a v ktorom sťažovateľ vystupuje v procesnom postavení poškodeného. Ďalším uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice-okolie pod ČVS: ORP-87/1-OSV-KS-2004 z 13. januára 2004 bolo trestné stíhanie vo veci podľa § 173 ods. 1 písm. f) predošlého Trestného poriadku prerušené.

2.1 Podľa sťažovateľa *„Od 13.01.2004, kedy bolo trestné stíhanie prerušené, doposiaľ, vyšetrojúci orgán neučinil jediný úkon pre náležité objasnenie veci a dosiahnutie účelu trestného konania, t.j. náležité zistenie trestného činu a spravodlivé potrestanie*

páchateľa.“. Sťažovateľ „má za to, že (i) porušovateľ 1 ako orgán činný v trestnom konaní porušuje právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, keďže ako konajúci orgán činný v trestnom konaní koná nesústredene, neefektívne a zjavne pomaly, nakoľko napádané konanie bolo začaté na podklade uznesenia o začatí trestného stíhania ČVS: ORP-87/1-OSV-KS-2004 zo dňa 02.11.2003...“, pričom „ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti nebolo po skoro 17 rokoch od uznesenia o začatí trestného stíhania, nie len že trestné konanie právoplatne ukončené, ale v skutkovo a právne jednoduchej trestnej veci, kde je sťažovateľ v postavení poškodeného, nebolo ani len ukončené prípravné konanie, t.j. nebola podaná obžaloba (alebo učinенý iný úkon ukončujúci prípravnú fázu trestného konania), nakoľko úkony, ktoré vykonáva porušovateľ 1 v namietanom konaní sú prinajmenšom (i) nesústredené; (ii) neefektívne, (iii) nehospodárne a nekoordinované (iv) so zbytočnými prietahmi, ktoré nevedú k rýchlemu prejednaniu a právoplatnému ukončeniu trestného konania a odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa ako aj ďalších subjektov trestného konania, čo je možné docieľiť len právoplatným ukončením trestnej veci, prípadne aspoň ukončením predsúdnej fázy trestného konania podaním obžaloby, podaním návrhu na schválenie dohody o uznání viny a prijatí trestu alebo právoplatnosti rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní vo veci samej, pričom ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti za 16 rokov a 10 mesiacov nebolo právoplatne rozhodnuté, respektíve ani len ukončené prípravné konanie v skutkovo a právne jednoduchej trestnej veci vedenej pre prečin, nebolo napriek podaným sťažnostiam na prietahy v konaní zo dňa 23.09.2020 ukončené ani len prípravné konanie, a to aj v dôsledku pochybení porušovateľa 2 ako dozorujúceho orgánu nad prebiehajúcim vyšetrovaním, nakoľko v konečnom dôsledku, aj napriek primárnej zodpovednosti porušovateľa 1, z dôvodu nekonania, nesústredenej a neefektívnej činnosti, ktorá musela byť opakovane naprávaná postupom dozorujúceho prokurátora, nezabránil (porušovateľ 2) zdĺhavosti a neúčinnosti tohto konania a jeho činnosť sa javila skôr formalisticky ako reálne účinná.“. Sťažovateľovi „... nie je jasné ani to, z akého dôvodu toho času porušovateľ 1, respektíve porušovateľ 2, ako dozorujúci orgán disponujúci širokým diapazónom zákonných možností ovplyvnenia, ergo urýchlenia či ukončenia prípravného konania, nekoná a to napriek tomu, že (i) nejde o skutkovo či právne náročnú trestnú vec na dokazovanie aj s poukazom na (ii) aktívnu účasť sťažovateľa

v konaní a s poukazom na skutočnosť že (iii) sťažovateľ urgoval porušovateľa na odstránenie prietáhov v konaní.“.

2.2 Sťažovateľ poukázal na to, že síce „... porušovateľ 1 vo veci prerušil trestné konanie, avšak ďalej skoro 17 rokov nevykonal jediný procesný úkon, ktorým by sa čo i len pokúsil vyšetriť skutkovo a právne jednoduchú trestnú vec a môže sa dopustiť zbytočných prietáhov v konaní vtedy, ak urobí také úkony, ktoré nie sú spôsobilé prispieť k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania a priblížiť konanie bližšie k samotnému rozhodnutiu o merite veci“, a zároveň podľa sťažovateľa „Rovnaká logická premisa platí zároveň aj u porušovateľa 2, pretože, v konečnom dôsledku nezabránil zdlhavosti a neúčinnosti tohto konania a jeho činnosť sa javí skôr formalistický ako reálne účinná, teda neučinil jediný postup, ktorým by urýchlil napádané konanie.“.

3. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí veci na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom a konaním porušovateľa 1, v trestnom konaní vedenom pod ČVS:ORP-87/1-OSV-KS-2004 porušené bolo.

2. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom a konaním porušovateľa 2, v trestnom konaní vedenom pod sp. zn.: 1PN500/20/8806 porušené bolo.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje porušovateľovi 1, aby v trestnom konaní vedenom pod ČVS:ORP-87/1-OSV-KS-2004 konal bez zbytočných prietáhov a v primeranej lehote vec prejednal.

4. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje porušovateľovi 2, aby v trestnom konaní vedenom pod sp. zn.: 1PN500/20/8806 konal bez zbytočných prietáhov a v primeranej lehote vec prejednal.

5. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 15.000,- Eur, ktoré je porušovateľ 1 povinný uhradiť sťažovateľovi do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 15.000,- Eur, ktoré je porušovateľ 2 povinný uhradiť sťažovateľovi do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Porušovateľ 1 a Porušovateľ 2 sú povinní nahradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne náhradu trov právneho zastúpenia a to vo výške 900,58,- Eur...“

II.

Predbežné prerokovanie návrhu

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

6. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,

b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,

c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,

d) ktorý je neprípustný,

- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

8. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

9. Podľa § 173 ods. 1 písm. f) predchádzajúceho Trestného poriadku vyšetrovateľ alebo policajný orgán preruší trestné stíhanie, ak sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe.

10. Podľa § 228 ods. 1 Trestného poriadku policajt preruší trestné stíhanie, ak sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku ak pominie dôvod na prerušenie, prokurátor alebo policajt o pokračovaní v trestnom stíhaní rozhodne uznesením.

11. O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 168/05).

12. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice-okolie pod ČVS: ORP-87/1-OSV-KS-2004 z 13. januára 2004 bolo trestné stíhanie vo veci podľa § 173 ods. 1 písm. f) predošlého Trestného poriadku prerušené z dôvodu, že sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Zákonným predpokladom pre postup orgánu činného v trestnom konaní podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku alebo podľa § 173 ods. 3 druhej vety predošlého Trestného poriadku je identifikácia páchatel'a trestnej činnosti, bez zistenia ktorého nie je možné v prerušenom trestnom stíhaní pokračovať, resp. by bolo možné pokračovať vykonaním úkonu smerujúceho k jeho stotožneniu. Teda počas doby prerušenia trestného stíhania možno vykonávať úkony podľa štvrtej, piatej a šiestej hlavy prvej časti Trestného poriadku na účely zistenia, či nepominul dôvod prerušenia. Zároveň platí, že doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie, sa nezapočítava do premlčacej doby dotknutého trestného činu [§ 87 ods. 2 písm. e) Trestného zákona]. Vydanie rozhodnutia orgánu činného v trestnom konaní podľa § 228 ods. 1 a 2 Trestného poriadku (alebo podľa § 173 ods. 1 písm. f) predošlého Trestného poriadku) má len predbežný charakter, v dôsledku čoho tak po odpadnutí prekážky je povinnosťou orgánu činného v trestnom konaní postupom podľa § 228 ods. 5 Trestného poriadku v trestnom stíhaní pokračovať.

13. Úlohou ústavného súdu ako nezávislého orgánu ochrany ústavnosti je skúmať iba ústavné markanty postupu orgánov verejnej moci a z nich plynúce závery vyjadrené v jednotlivých individuálnych právnych aktoch z toho uhla pohľadu, či neprekračujú rámec ich ústavnej udržateľnosti v konfrontácii so skutkovými a právnymi okolnosťami tej-ktorej veci. Teda na prerokovanie ústavnej sťažnosti vzhľadom na prechodné rozhodnutie prokurátora v rámci trestného konania, nepopierajúce potrebu naďalej zisťovať a zistiť osobu, proti ktorej by bolo možné vykonať trestné stíhanie, nemá ústavný súd v tomto štádiu trestného konania danú právomoc vrátane určovania smeru operatívneho pátrania po takejto osobe.

14. Ústavný súd tiež poukazuje na svoju judikatúru, v zmysle ktorej právo na vznesenie obvinenia a trestné stíhanie určitej osoby na základe podaného trestného

oznámenia alebo na podanie obžaloby na súde prokurátorom nie je súčasťou základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, III. ÚS 198/03, IV. ÚS 352/2020). Oznamovateľ ani oznamovateľ, ktorý tvrdí, že je poškodený trestným činom, nemá ústavou zaručené základné právo, aby na podklade jeho trestného oznámenia bolo určité konanie kvalifikované ako trestný čin a vznesené obvinenie konkrétnej osobe. Posúdenie, či je dôvod na začatie trestného stíhania, alebo je potrebné prijať iné rozhodnutie v trestnom konaní, je vo výlučnej právomoci orgánov činných v trestnom konaní. Ústavnému súdu nepatrí preskúmavať ich rozhodnutia a postupy, pokiaľ namietané porušenie zákonnosti nemá súčasne za následok aj porušenie základného práva alebo slobody.

15. Vychádzajúc z čl. 6 dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná, subjektom práv garantovaných označeným ustanovením dohovoru môže byť len obvinený. Poškodeným nevyplývajú z čl. 6 (pokiaľ je jeho aplikovateľnosť založená na „trestnom obvinení“ inej osoby) nijaké práva v trestnom konaní vrátane začatia a vedenia trestného stíhania proti určitej osobe [rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci *Helmers v. Švédsko* z 29. 10. 1991, § 29].

16. V trestných veciach je cieľom čl. 6 dohovoru, podľa ktorého má každý právo na prejednanie veci v primeranej lehote, zabezpečiť to, aby obvinená osoba nebola príliš dlho obvinená a aby sa o tomto obvinení rozhodlo (rozsudok ESLP vo veci *Wemhoff* proti Nemecku z 27. 6. 1968, sťažnosť č. 2122/64, bod 18). Posudzované obdobie začína v zásade vtedy, keď je osoba obvinená (rozsudok ESLP vo veci *Neumeister* proti Rakúsku z 27. 6. 1968, sťažnosť č. 1936/63, bod 18), ale, zohľadňujúc okolnosti prípadu, môže začať aj skôr, napr. zadržaním (už citovaný *Wemhoff*, bod 19) alebo vypočutím osoby ako svedka podozrivej zo spáchania trestného činu (rozsudok ESLP vo veci *Kalēja* proti Lotyšsku z 5. 10. 2017, sťažnosť č. 22059/08, bod 40). Obvinenie sa preto musí vykladať s ohľadom na jeho autonómny význam podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (rozsudok Veľkej komory vo veci *McFarlane* proti Írsku z 10. 9. 2010, sťažnosť č. 31333/06, bod 143). Posudzované obdobie sa v zásade končí oslobodením alebo odsúdením (už citovaný *Wemhoff*, bod 18).

17. Článok 6 dohovoru vyžaduje, aby sa v konaní postupovalo rýchlo, zároveň však ustanovuje aj všeobecnejšiu zásadu riadneho výkonu spravodlivosti. Medzi týmito požiadavkami je potrebné nájsť spravodlivú rovnováhu (rozsudok ESĽP vo veci Boddaert proti Belgicku z 22. 9. 1992, sťažnosť č. 12919/87, bod 39).

18. Pri posudzovaní dĺžky trestného konania zohľadňuje ESĽP viaceré okolnosti, medzi nimi zložitost' prípadu, správanie sťažovateľa a postup zodpovedných orgánov (rozsudok ESĽP vo veci Chiarello proti Nemecku z 20. 6. 2019, sťažnosť č. 497/17, bod 45).

19. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (v primeranej lehote) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98, I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 89/02, I. ÚS 47/03, IV. ÚS 59/03, IV. ÚS 205/03). Ťažiskovým pojmom a komponentom práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je to, že ich ochrana sa uplatňuje vo veci účastníka, v jeho záležitosti. Súčasne je ústavný súd toho názoru, že uplatnenie týchto práv je spojené len s takou vecou (záležitosťou) účastníka konania pred súdom alebo iným orgánom právnej ochrany, ktorej prejednanie a rozhodnutie je zahrnuté do účelu procesného poriadku, ktorý upravuje postup orgánu verejnej moci pri prejednaní veci účastníka, a teda domáhať sa ochrany predmetných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba jedine v záujme ochrany svojich základných práv (II. ÚS 4/96, II. ÚS 148/03, II. ÚS 32/06, II. ÚS 80/06). Inými slovami, z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že sťažovateľ môže namietat' porušenie svojich práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne tak aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny) a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v spojitosti s trestným konaním v štádiu prípravného konania len vtedy, ak je stranou predmetného trestného konania [v zmysle § 10 ods. 11 Trestného poriadku (II. ÚS 3/05, II. ÚS 628/2014)], ktorého predmetom je v prípravnom konaní „trestné stíhanie inej osoby“. Vychádzajúc z § 46 ods. 3 Trestného poriadku, si poškodený má právo nielen uplatniť nárok na náhradu škody proti

obvinenému, ale taktiež disponuje oprávnením navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť túto škodu nahradiť.

20. Ústavný súd už stabilne judikoval, že základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne tak aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny) sa v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní chráni v zásade od okamihu vznesenia obvinenia konkrétnej osobe, keď sa dotknutá osoba stáva procesnou stranou v konaní buď ako obvinený, alebo poškodený (II. ÚS 41/98, II. ÚS 20/02, III. ÚS 77/09). Podľa judikatúry všeobecných súdov, ako aj zo znenia § 46 ods. 3 Trestného poriadku je jednou zo základných podmienok na vyslovenie povinnosti nahradiť škodu, aby poškodený svoj nárok uplatnil voči určitej osobe – obžalovanému (obvinenému). Z uvedeného vyplýva, že vo veci poškodeného sa konanie začína uplatnením si nároku na náhradu škody voči určitej osobe, ktorej určitosť je vyjadrená najskôr vznesením obvinenia (III. ÚS 324/05, I. ÚS 18/06, IV. ÚS 44/06, III. ÚS 109/06, I. ÚS 212/07, II. ÚS 212/07, IV. ÚS 232/08, II. ÚS 75/2010, III. ÚS 254/2010, III. ÚS 121/2012, III. ÚS 508/2012, II. ÚS 481/2013, IV. ÚS 17/2018, IV. ÚS 352/2020). Až vznesenie obvinenia je podľa právneho názoru ústavného súdu tým momentom, ktorý dáva poškodenému v trestnom konaní možnosť uplatňovať si ochranu proti konkrétnemu možnému pôvodcovi svojho poškodenia, a teda z neho robí „vec“ na prerokovanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne tak aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny) a v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

21. Z konštantnej judikatúry EŠLP (napr. rozsudok EŠLP vo veci Krumpel a Krumpelová proti Slovensku z 5. 7. 2005, § 40) vyplýva, že poškodené osoby uplatňujúce si nárok na náhradu škody v trestnom konaní majú nárok profitovať zo záruk čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože takéto konanie možno považovať za rozhodujúce pre určenie ich „občianskych práv“. Je potrebné poznamenať, že EŠLP sa v danom prípade z hľadiska porušenia základných práv sťažovateľov zaoberal ich trestnou vecou, v rámci ktorej nebolo len začaté trestné stíhanie, ale došlo aj k vzneseniu obvinenia konkrétnej osobe (III. ÚS 324/05, III. ÚS 189/06). Inými slovami, z judikatúry EŠLP vplýva, že v súvislosti s ochranou práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote priznaného čl. 6 ods. 1

dohovoru primeraná lehota na rozhodnutie v trestnej veci začína plynúť od obvinenia, ku ktorému spravidla dochádza v prípravnom konaní (rozsudok ESLP vo veci Wemhoff proti Spolkovej republike Nemecko z 27. 6. 1968, séria A, č. 7, s. 26 – 27, § 19) a zahŕňa celé konanie vo veci vrátane odvolacích konaní [„appeal proceedings“ (rozsudok ESLP vo veci König proti Spolkovej republike Nemecko z 28. 6. 1978, séria A, č. 27, s. 33, § 98)].

22. Vychádzajúc z už citovanej judikatúry, ako aj z okolností daného prípadu, ústavný súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne tak aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom orgánov činných v trestnom konaní, v prípravnom konaní je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená. Ide totiž o prípady trestného konania proti neznámemu páchatelovi, kde si sťažovateľ ako poškodený nemôže uplatniť svoj nárok na náhradu škody voči obvinenému, a tak z hľadiska možných prietahov v konaní profitovať zo záruk podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne tak aj podľa čl. 38 ods. 2 listiny), ktorých záruky sa naň budú vzťahovať až okamihom vznesenia obvinenia konkrétnej osobe. V dôsledku uvedeného ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol sťažovateľom podanú ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú.

23. V dôsledku odmietnutia sťažovateľom podanej sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími v nej uplatnenými návrhmi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu